

Artikel 35

Når et datterselskab oprettes i henhold til artikel 13, stk. 5, kan minimumsgarantifonden med op til halvdelen udgøres af en uigenkaldelig finansiel garanti, som moderselskabet yder på følgende vilkår:

- a) mindst 95 % af datterselskabets aktiekapital skal tilhøre moderselskabet,
- b) den ikke-indbetalte del af aktiekapitalen må ikke anvendes til at udgøre den halvdel af minimumsgarantifonden, som ikke dækkes af den uigenkaldelige finansielle garanti, og
- c) moderselskabet skal opfylde de økonomiske betingelser i såvel første samordningsdirektiv vedrørende skadesforsikring som i dette direktiv, hvorved midler svarende til den ydede garantis størrelse ikke må medregnes i moderselskabets frie formue.

Der kan nydes godt af denne ordning i en periode på syv år fra dens tilståelse. Datterselskabet skal i løbet af denne periode og senest fra det tredje år gradvis erstatte moderselskabets garanti med fri formue. Datterselskabet forelægger en plan herom for den kompetente tilsynsmyndighed med henblik på dennes samtykke, samtidig med at det søger om godkendelse.

Artikel 36

I en periode, der udløber ved iværksættelsen af en aftale, som i overensstemmelse med artikel 32 er indgået med et tredjeland, og senest ved udløbet af en frist på fire år efter meddelelsen af dette direktiv, kan hver medlemsstat til fordel for dette lands foretagender, der er etableret på dets område, opretholde den ordning, som fandt anvendelse på dem den 1. januar 1979, hvad angår kongruens og lokalisering af de tekniske reserver, herunder præmiereserven, på betingelse af, at de øvrige medlemsstater og Kommissionen underrettes herom, og at de grænser for lempelser, der gælder i medfør af artikel 17, stk. 2, til fordel for de af medlemsstaternes foretagender, som er etableret på dens område, ikke overskrides.

Artikel 37

1. Såfremt en medlemsstat af sine statsborgere kræver bevis for hæderlighed og bevis for, at de ikke tidligere har været erklæret konkurs, eller blot et af disse to beviser, skal denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra de øvrige medlemsstater godkende fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret, eller i mangel heraf, et tilsvarende dokument, udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Såfremt det i stk. 1 omhandlede dokument ikke udstedes i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i stater, hvor en sådan edsafklæggelse ikke finder sted, af en højtidelig erklæring — der afgives af den pågældende for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, eller i givet fald for en notar i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, og som afgiver en attestation til bekræftelse af denne edsafklæggelse eller højtidelige erklæring. Erklæringen om, at der ikke foreligger eller har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.

3. De i henhold til stk. 1 og 2 udstedte dokumenter må ved deres forelæggelse ikke være ældre end 3 måneder.

4. Medlemsstaterne udpeger inden for en frist på atten måneder fra meddelelsen af dette direktiv de myndigheder og organer, der er kompetente med hensyn til udstedelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede dokumenter, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for samme frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de myndigheder og organer, for hvilke de i denne artikel nævnte dokumenter skal forelægges til støtte for ansøgningen om tilladelse til på denne medlemsstats område at måtte udøve de i artikel 1 nævnte former for virksomhed.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38

Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder snævert sammen med henblik på at lette tilsynet med direkte forsikring inden for Fællesskabet og at undersøge de vanskeligheder, der måtte opstå ved gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 39

1. Inden seks år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Rådet en beretning omhandlende den indflydelse, som de i dette direktiv fastsatte finansielle krav har haft på situationen på forsikringsmarkedet i medlemsstaterne. Om fornødent forelægger Kommissionen Rådet mellemliggende beretninger inden udgangen af den i artikel 33, stk. 1, fastsatte overgangsperiode.